

притаманні центральній частині Лівобережного Лісостепу, та справжні степи східної частини України. Степи є цінними в ботанічному відношенні, біля 20 рослин є рідкісними.

Рослинний світ РЛП України потребує подальшого детального вивчення з метою інвентаризації їх біорізноманіття.

Відповідно до державної програми формування екологічної мережі України, РЛП будуть відігравати в ній важливу роль. Вони означені як одні з основних елементів мережі. Передбачено підвищення статусу до НПП таких РЛП, як "Прип'ять-Стохід", "Меотида", "Гуцульщина", "Галицький", "Трахтемирівський", "Кінбурньська коса", "Гранітно-степове Побужжя", "Дністровський каньйон", "Диканський". РЛП "Сеймський" у Сумській області заплановано включити в межі проєктованого НПП "Середньосеймський".

Мережа РЛП України буде розвиватись як в напрямку збільшення їх кількості, так і активізації їх функціонування. На жаль, більшість парків ще не розгорнули своєї роботи через об'єктивні економічні чинники, брак фінансування. В Україні не вичерпаний потенціал для створення РЛП та існує велика потреба в цих об'єктах, оскільки держава є досить густонаселеною, з високим ступенем розораності та низькою лісистістю. Регіонами з високим рекреаційним потенціалом є Карпати, Полісся, прибережна смуга Азовського та Чорного морів. Необхідне створення нових РЛП в центральних областях України, де вони відсутні, а також в східних областях, які відзначаються значною урбанізованістю. В РЛП можливий широкий розвиток екологічного туризму, організація спортивного мисливства та рибальства, впровадження різних заходів екологічної освіти, вирощування екологічно чистих продуктів, розвиток народних промислів тощо. Парки мають створюватись в згоді і для користі місцевого населення, надавати нові робочі місця та сприяти економічному розвитку регіону.

Те, що парки займають значні площі в розвинених країнах, з успіхом функціонують протягом десятиліть, щорічно збільшується їх кількість,

свідчить про ефективність і життєвість цієї категорії. Загалом регіональні ландшафтні парки добре вкладаються в систему господарювання, оскільки враховують інтереси регіону, зокрема землекористувача та місцевого населення. Тому інтеграція РЛП в сучасне господарство, в оновлену соціально-економічну систему України відповідатиме концепції сталого розвитку, забезпеченню життєвих потреб нинішнього покоління без загрози для майбутніх поколінь.

Література

- Андрієнко Т.Л., Клевцов М.Л., Прядко О.І. (1996): Мережа регіональних ландшафтних парків України: наукові та організаційні основи створення. Київ. 1-56.
- Андрієнко Т.Л., Клевцов М.Л., Прядко О.І., Андрієвська О.Л., Нікіфоров В.В., Гальченко Н.П. (1998а): "Кременчуцькі плани" - проєктований регіональний ландшафтний парк Полтавщини. - Захист довкілля від техногенного впливу. Збірник наукових праць. Кременчук. 8-16.
- Андрієнко Т.Л., Прядко О.І., Клевцов М.Л., Артерчук О.О. (1998б): Мальованка, чарівний край. 1-23.
- Екологія і закон. Екологічне законодавство України. К.: Юрінком Інтер, 1998. 2: 301-304.
- Недзурба О.Ю. (1998): Рослинистість Диканського лісового масиву. - Укр. ботан. журн. 55 (2): 207-211.
- Природно-заповідний фонд України загальнодержавного значення. К., 1999. 1-240.
- Система категорій природно-заповідного фонду України та питання її оптимізації. Під ред. Т.Л. Андрієнко. К: Фітосоціоцентр, 2001. 1-60.
- ООПТ Северной Евразии – развитие через участие. Стратегия и план действий. М.: IUCN, WCSA, 2000. 1-136.
- Protected Areas of the World: A review of national systems. UNEP World Conservation Monitoring Centre (UNEP-WCMC). IUCN, Gland, Switzerland and Cambridge, UK. 2: 1-556; 4: 1-460.
- La gestion et la protection de l'espace en 30 fiches juridiques (1991). SRPN – Atelier technique. Fiche 11.
- Ochrona srodowiska. Warszawa: Główny urząd statystyczny, 2000. 1-269.
- Parke für das Leben: Aktionplan für Schutzgebiete in Europa. IUCN, 1994. 1-150.
- Parki Krajobrazowe w Polsce, ich znaczenie i rola u rozwoju gospodarczym i społecznym kraju. Popradzki Park Krajobrazowy. Informator. 1993. 9: 13-28.
- Satistisches Bundesamt. Stat. Jahrbuch 2000. Bonn, 2000. 688-689.
- Chiffres de l'environnement 2002. Institut francais de l'environnement, 2002. 1-12

ГРОМАДСЬКА ДУМКА МІСЦЕВОГО НАСЕЛЕННЯ ПРО ЗАПОВІДАННЯ ТЕРИТОРІЙ

(на прикладі заказника "Товар" у Березівському районі
Закарпатської області)

О.Є. Луговой, В.В. Мірутенко, Р.Я. Кіш

Карпатський Екологічний Клуб "Рутенія", Ужгородський національний університет

У зв'язку з наростаючою тенденцією створення різноманітних закладів природно-заповідних територій, вивчення громадської думки по даному питанні дуже актуальне. Особливо важливо зна-

ти погляди тих людей, які безпосередньо причетні до конкретної заповідної території, людей, які десятиліттями в тій чи іншій мірі використовують цю територію для своїх потреб.

Таблиця 1.
Розподіл респондентів по характеру їх діяльності

Вікові групи	Загальна кількість респондентів	Характер заняття*								
		СГ	Пр	СО	П	М	У	Ін	НеВк	
від 15 до 20 років	85	3/3,5	–	1/1,2	–	–	79/92,9	1/1,2	1/1,2	
від 21 до 40 років	54	18/33,3	4/7,4	7/12,9	11/20,3	2/3,8	9/16,7	2/3,8	1/1,8	
від 41 до 60 років	36	15/41,7	2/5,6	5/13,8	7/19,4	1/2,7	–	3/8,4	3/8,4	
більше 60 років	12	2/16,7	–	1/8,3	6/50,0	–	–	3/25,0	–	
всього	187/100	38/20,4	6/3,3	14/7,5	24/12,8	3/1,6	88/47,0	9/4,8	5/2,6	

* чисельник - кількість респондентів, знаменник - процентне співвідношення; СГ - працівники сільського господарства, Пр - працівники промисловості, СО - в сфері обслуговування, П - педагоги, М - медпрацівники, У - учні (школярі і студенти), Ін - інше, НеВк - не вказана сфера діяльності

Нижче ми подаємо результати аналізу анкетного опитування жителів Берегівського району Закарпатської області, і, в першу чергу, жителів с. Дийда (Дідове), проведеного невдовзі після затвердження тут комплексного природного заказника на болоті Товар. Анкетування проводилося членами Карпатського екоклубу "Рутенія" в рамках виконання проекту "Дослідження стану гідробіоценозу болота Товар та пропозиції щодо його заповідання" підтриманого ISAR та фондом Ч.С. Мотта.

Анонімні анкети надруковані українською та угорською мовами (місцеве населення переважно — угорці) складалися з двох частин: власне опитувальної та пояснюючої, що інформувала жителів про роль болота в природі, і про цінність болота Товар в тому числі. Іншими словами, опитуванню передувала еколого-пояснююча преамбула. Зрозуміло, що цим самим ми "націлювали" респондентів на певні відповіді. Проте, чому ж не надати їм можливість познайомитися з суттю проблеми перед заповненням анкети? Вибір відповідей від цього стає лише більш обдуманим.

Анкетуванням ми охопили людей різних вікових категорій, різних професійних прошарків. В розповсюдженні анкет нам надали велику допомогу голова сільської ради с. Дийда С. Егреші, директор школи цього ж села Д. Сабов та завуч Г. Гержені, а також співробітники кафедри природознавства Берегівського угорського педагогічного інституту. Із 700 розповсюджених анкет заповненими

повернулося 187 (табл.1). Ми розуміємо, що заповнили анкети люди більш активні і зацікавлені в даному питанні. Тому результати не відображають повну різноманітність відношення місцевого населення до заказника. "За бортом" залишилися думки тих людей, які не відгукнулися на нашу анкету. І все-таки судження активних місцевих жителів дуже важливі. Тому що в кінцевому результаті якраз такі люди формують погляди громадськості в цілому.

Ми вважаємо доцільним результати аналізу отриманих відповідей представити у вигляді таблиць, з подальшим їх поясненням. Це дозволить читачу подивитися на результати опитування із своєї позиції також.

Як видно, дуже активно відізналися на запитання анкети школярі та студенти, що легко пояснюється — робота проводилася за вказівкою педагогів. Однак великий відсоток відповідей був і від працівників сільського господарства, які представляють основний контингент жителів даної місцевості. Освітній ценз респондентів показаний у таблиці 2.

Отже, серед респондентів переважають люди із середньою освітою, до того ж це найкраще виражено у вікових групах від 21 до 60 років, тобто у найбільш працездатної частини населення. Це ті люди, які більше за інших зацікавлені у майбутньому земель, що відведені під заказник. 102 респонденти (54,5 %) вказали, що вони в тій чи іншій

мірі використовують угіддя болота Товар і прилеглі до нього території. Вони використовують болото наступним чином: 20,3 % — рибаллять на болоті; 14,5 % — збирають рігос та інші рослини; 11,2 % тут відпочивають; 8,0% — випасають худобу; 0,5% — полюють на водоплавних птахів.

У зв'язку з цим логічно виникає запитання, чи згодні місцеві жителі із ідеєю створення на цьому болоті заказ-

Таблиця 2.
Освітній ценз респондентів*

Вікові групи	Загальна кількість респондентів	Початкова і незакінчена середня освіта	Середня освіта	Вища освіта
від 15 до 20 років	85	56/65,8	29/34,2	–
від 21 до 40 років	54	4/7,5	30/55,5	20/37,0
від 41 до 60 років	36	3/8,4	25/69,4	8/22,2
більше 60 років	12	3/25,0	2/16,6	7/58,4
всього	187/100,0	66/35,5	86/45,9	35/18,6

* тут і далі в чисельнику - кількість респондентів, у знаменнику - процентне співвідношення

ника? Відповідь знаходиться в таблиці 3.

Як видно із таблиці, проти створення заказника налаштовано менше 10 % опитаних. Серед старших вікових груп проти створення заказника висловилося 9 чоловік, що займаються сільським господарством (використовують рослинність і випасають худобу); 4 робітники промисловості

(полюють і рибалять); 1 пенсіонер (місце відпочинку) та ще один респондент, який не вказав сферу свого заняття і не пояснив причину.

Серед учнівської молоді проти заказника висловилося тільки троє шанувальників рибалки.

Хоча переважна більшість жителів згодна на створення заказника в урочищі Товар, нас цікавило питання, яким би вони хотіли бачити режим у даному заказнику. Відповідь на це запитання у таблиці 4.

Легко помітити, що молодь "голосує" за повну заповідність. Саме в цій віковій групі, у пункті "інші форми" було запропоновано "посилити увагу до охорони рідкісних видів". У віковій групі від 21 до 40 років ситуація приблизно така ж. Тут повну заповідність відстоюють люди з вищою освітою, педагоги. У найбільш прагматичній групі – людей віком від 41 до 60 років, переважає думка, що режим заповідання повинен бути з елементами обмеженої господарської діяльності. Саме тут 2 респондента висловилися негативно по відношенню до будь-якої форми заповідання. По групі людей старших 60 років, даних мало (12 анкет), але тут все-таки прослідковується тенденція до відстоювання більш жорсткого режиму заповідання.

В нашій анкеті було і таке питання: "Ваша думка по цій проблемі в цілому?" Відповідати на нього було не обов'язково. Але таких бажаючих виявилось 106 (57% від заповнених анкет). Люди по даному пункту в основному розвивали думку про необхідність заповідання болота Товар. Наведемо кілька прикладів: "На Товарі необхідно створити заповідник і повністю заборонити полювання" (освіта

Таблиця 3.
Відношення місцевого населення до створення заказника

Вікові групи	Загальна кількість респондентів	Чи згодні Ви із створенням заказника		
		так	ні	відповідь не отримана
від 15 до 20 років	85	82/96,5	3/3,5	–
від 21 до 40 років	54	45/83,4	6/11,1	3/5,5
від 41 до 60 років	36	29/80,5	7/19,5	–
більше 60 років	12	10/83,3	2/16,7	–
всього	187/100,0	166/88,8	18/9,6	3/1,6

вища); "Угорська частина угідь Дийди заповідна. Необхідно створити єдину міжнародну охоронну територію за рахунок фінансування PHARE" (педагог); "Я дуже хочу, щоб дану територію зробили заповідною, проте, на мою думку, це буде дуже важко здійснити" (педагог); "Створення багаторівневої охорони природи, може зберегти багато-багато видів птахів і рослин" (школяр); "Якщо ми вирішимо проблему, наше село, область, край стануть більш відомими. Добрі починання з вдячністю будуть згадувати наші нащадки" (школяр); "Хочеться, щоб на нашій землі було все більше територій під охороною. І ми, хоча б таким чином, збережемо нашу природу" (студент); "Необхідно врятувати болото Товар від браконьєрів (полювання) і зробити вхід на болото по перепустькам" (школяр) і т.д.

Одні рахують, що селяни "зберігають порядок на болоті, а проблеми виникають із появою сторонніх людей" (педагог), проте їм опонують інші. Так, школяр пише, що "однією з основних проблем є те, що місцеві жителі скидають у болото сміття, і тому необхідно мати 1–3 охоронців щодня". Його підтримує працівник сільського господарства з середньою освітою, який вказує, що "ситуація складна тому, що люди не цікавляться даною проблемою, вони стали байдужими".

Радує, що багато респондентів, маючи лише початкову освіту, дуже вірно відчувають проблему, коли пишуть: "Потрібно зробити болото Товар заповідним"; "Потрібно скоріше знайти хазяїна, який би взяв на себе відповідальність за охорону болота" (селянин); "Потрібно зберігати і підтримувати навколишнє середовище у чистоті" (ро-

Таблиця 4.
Відношення населення до різних форм режиму заповідання у заказнику

Вікові групи	Загальна кількість респондентів	За цілковите заповідання	Заповідання з обмеженою господарською діяльністю	Інші форми	Відповідь не отримана
від 15 до 20 років	85	49/57,6	31/36,5	1/1,2	4/4,7
від 21 до 40 років	54	29/53,7	22/40,8	1/1,8	2/3,7
від 41 до 60 років	36	14/38,8	19/52,8	2/5,6	1/2,8
більше 60 років	12	7/58,4	4/33,3	–	1/8,3
всього	187/100,0	99/53,0	76/40,7	4/2,1	8/4,2

бочий); "Охорона важлива тому, що болото є природним місцем існування тварин та рослин. Осушення болота вплине на рослинний і тваринний світ і на все оточуюче середовище" (школяр); "Вирішення даної проблеми важливе як з точки зору Закарпаття, так і Угорщини. Рослини і тварини стали рідкісними в результаті полівання та випасання худоби" (школяр); "Цю проблему можна вирішити лише спільними зусиллями людей" (школяр); "Послаблена строгість дотримання законів по охороні природи. Оскільки низька заробітна плата у працівників рибінспекції та міліції, їх вимогливість теж низька. Проблема може розростатися і рівновага у природі буде порушена" (школяр).

Цей потік вірних думок можна було б продовжити, але і згаданого достатньо, щоб впевнитися в тому, що активна частина населення с. Дийди і сусідніх сіл, міста Берегово, вірно оцінює ситуацію, що склалася в природі. Всупереч розбіжним

думкам, населення (по крайній мірі угорське населення Закарпаття) не є противником заповідання окремих територій. Навпаки, люди такі кроки схвалюють. Безумовно, життя внесе свої корективи в їх судження — як тільки вони відчують незручності у зв'язку з обмеженим природокористуванням. Але при розумному плануванні розвитку екотуризму в краї, який повинен приносити прибуток населенню, цей "негатив" скоро забудеться, тим більше, що ідеологічна установка на необхідність охорони природи у людей уже намітилася. Екологічна пропаганда, що виходить із СМІ, висвітлення екологічних проблем в школах і вузах уже дають свої позитивні плоди. В усякому разі, у певного прошарку населення це безумовно так.

Автори щиро вдячні Є. Андрику та В. Глаголі за допомогу — переклад на угорську та з угорської питань та відповідей анкет.